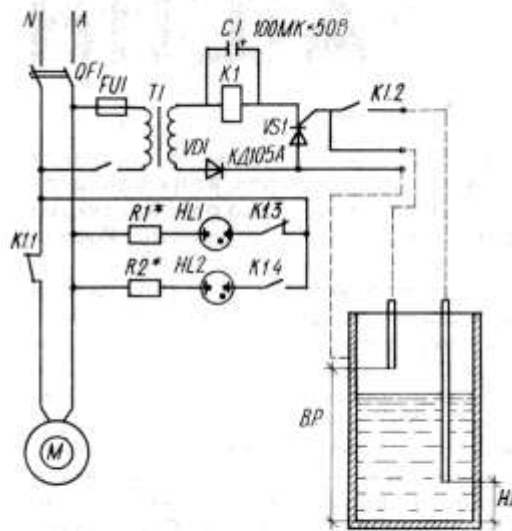

Під час благоустрою індивідуального житла неминуче постає питання щодо його водопостачання. При відсутності магістрального трубопроводу найоптимальнішим рішенням буде встановлення електронасоса у господарському відсіку оселі з використанням водонапірного резервуара. Керування електродвигном насоса, як правило, здійснюється вручну, і єдиним способом оцінки заповнення бака лишається витиснення води із сигнальної труби, що створює певні незручності. Коли ж сигнальної труби немає, господар постійно ризикує залити горище.

Повністю автоматизувати наповнення резервуара дасть змогу нескладний пристрій (див. схему) з електродними датчиками верхнього (В. Р.) й нижнього (Н. Р.) рівнів. Якщо бак порожній або вода не досягає електрода В. Р., то при включенні автомата QF1 тринистор VS1 буде закритий, реле K1 знеструмлено і струм до двигуна насоса подаватиметься через замкнений контакт K1.1. Підвищення рівня до електрода В. Р. приводить до відкриття тринистора. При цьому реле K1 спрацює і через контакт K1.1 виключить двигун. Контакт K1.2 забезпечує гальванічне блокування обох електродів (В. Р. і Н. Р.), удержуючи тринистор відкритим, поки рівень води не знизиться до мінімально допустимого

АВТОМАТИЧНЕ ВОДОПОСТАЧАННЯ СІЛЬСЬКОЇ ОСЕЛІ

мої відмітки. При бажанні можна перейти на ручне керування, переви́вши тумблер SA1 у відповідне

Принципова схема пристрою.

положення. Про режим роботи електронасоса («Зупинка», «Робота») інформують неонові лампочки серії МН (HL1 і HL2).

Схема надійна й універсальна в тому відношенні, що в ній можна використати тринистори серій КУ-201 або КУ-202, а також будь-яке реле постійного струму. Напряга вторинної обмотки трансформатора Т1 має відповідати напрузі спрацювання реле K1. З міркувань електробезпеки бажано, щоб вона не перевищувала 36 вольтів.

Для нормальної роботи пристрою в зимовий період необхідно потурбуватися про теплоізоляцію резервуара.

О. УВАРОВ,
інж.-електрик

Харківська обл.